

(המשך מעמוד 33)

שכולם מפנים אליו אצבע מאשימה, כמי שהדליף לדיו מראש את תוכן דבריו. פרט מאלף. לא היתה זו הפעם הראשונה, שבה הואשמו אריק שרון ועוזיו ריו בהדלפות. הפעם החליט אריק לגלות מי המדליף, אפילו אם יתברר שזה אחד מאנשיו. בתום הישיבה הוא פנה ל"קול ישראל, ביקש לקבל את תוכן ההודעה שנמסרה במהדורת החדשות, שי שודרה במהלך ישיבת הממשלה.

במקביל הוא פנה גם לצנוורה, כדי לקבל את תמליל אותה ידיעה, כפי שהועבר בה לאישור הצנוורה לפני השידור. אז הסתבר פרט מאלף, אריה נאור לא סיפר לממשלה את תוכנה המלא של הידיעה. בשידור צוטטו לא רק דבריו של אריק שרון, אלא גם דברים שאמרו השרים דיין, תמיר, ונולון המר וייגאל ידן.

מאליה התעוררה השאלה: מדוע סיפר נאור לשרים רק על שידור דבריו של אריק, בצורה שעוררה את הרושם כאילו היה זה שרון עצמו שהדליף את הדברים? אריק מוחכה להזלמה. אריק הח"י לט לגלות מי מסר את הידיעה על תוכן דיוני הממשלה לדיו, בעוד הישיבה נמכת, הסתבר כי היה זה אחד מהנוכחים בישיבה, שיצא במהלכה החוצה.

במשך השבועות שהלפו מאז, הבחינו אנשי משרד החקלאות כי בעיתונות מר פיעות ידיעות שונות, שנועדו ליצור את הרושם, כי הודלפו מקירבתו של אריק, כמטרה להאדיר את שמו.

בישיבת הממשלה, שנערכה בשבוע ש"עבר, לא יכול היה עוד אריק להבליג. "בשבוע האחרון התפרסמו ידיעות", אמר, "כי הצעתי לתפוס שטיחיקר נרחבים ביהודה ובשומרון. אין בכך בושע, אילו הייתי עושה זאת. זה דבר לגיטימי, אך לא היה דיון בנושא. אני לא הצגתי נושא כזה, ולמרות הכל הדליפו נגדי דברים שלא אמרתי".

שרון לא הסתפק בכך. הוא פנה לבגין ויירות ואמר: "לצערי, נמסרו הדברים לכליהתיקשורת ממישרד ראש הממשלה. אני מוכן למסור לראש הממשלה את שם המוסר, למי מסר ואיך מסר".

בגין לא הגיב. למרות שהוא עצמו טען לא פעם, כי ההדלפות הן מכת ממשלתו, הוא לא הרים את הכפפה שהשליך אריק לעברו, לא ביקש לדעת מי מאנשי מיש"רדו מדליף את סודות הממשלה, לפי טענתו של השר שרון.

אילו היה מבקש את אריק לגלות לו מי הוא, לדעתו, המדליף, היה שרהחקלאות מפתיע אותו. הוא גילה, לטענתו, בחקירתו, כי מדליף הידיעה ששודרה במהלך ישיבת הממשלה לא היה אלא מזכיר ה"ממשלה, אריה נאור, ככבודו ובעצמו. ש"התפרץ כה נרגש אל תוך ישיבת הממשלה, נאור היה בישיבה בתחילתה, לטענת העדויות שבידי שרון, יצא החוצה, מסר את תוכן הדברים שנאמרו על ידי השרים לאחד מכתבי הרדיו, המתין עד השידור, ואז התפרץ לישיבה כקונק נגול בזעקה: "תפסו את המדליף!".

"קישקוש גמור!", מנחם בגין התרעם על מרצונו של אריק לגלות לו את זהות המדליף, אבל למחרת היום פורסמה ה"סטנוגרמה המלאה של חילופי הדברים ביניהם, באחד מעיתוני השבוע שוב עורר בישיבת הממשלה השבוע את עניין ההדלפות. אני רוצה להזכיר", אמר, "שהצעתי לראש הממשלה לגלות לו מי הוא המדליף מ"מישרדו, ועד כה לא קיבלתי כל תשובה על הצעתי". בגין התעלם גם הפעם מ"הערותו של אריק.

מזכיר הממשלה, אריה נאור, לא נעלמה העובדה שאריק שרון רואה בו את המדליף שבמחיצת ראש הממשלה, אמר נאור השבוע: "שארית יספר לבגין, כיוון ש"כל זה קישקוש גמור, לא איכפת לי שיספר את זה".

בינתיים נראה, שציד המדליפים הפך אחד העיסוקים המרכזיים של ממשלת הליכוד.

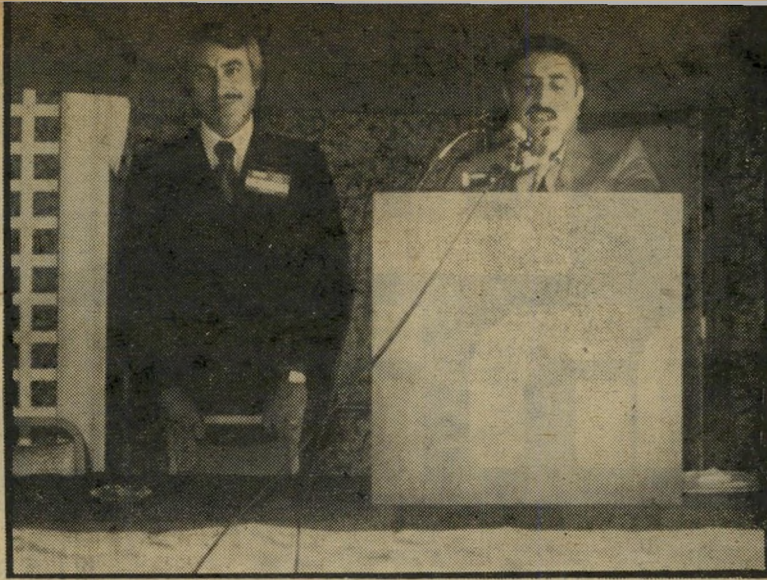
למה הוא מתכוון?

שוב הצניח משה

דין החפץ את עצמו

חידה המושכת תשומת לב

ייגאל ידן נטש בזעם את ישיבת המי

ראש עירייה חלף (משמאל) בוועידה בווינגטון *

המשולש הפלסטיני: העם, האדמה, המנהיגות

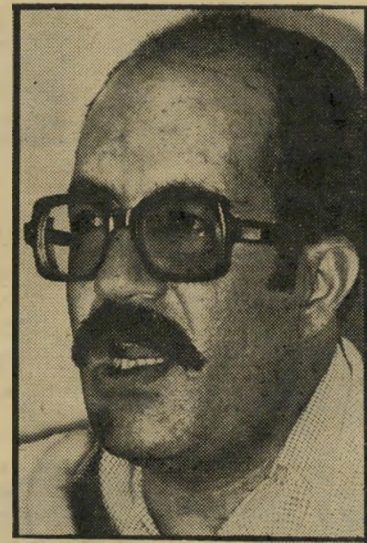
שוב כמרכז. השבוע עשה זאת דיין שוב. הפעם נפגש עם ד"ר אהמד חמוי נתשה, אחד ממנהיגי המחנה הקומוניסטי בגדה (ראה להלן). נחשה הוא מתחרה בכוח של ראש עיריית חברון, פאהד קואסמה, המקיים יחסים סבירים עם עזר, אנשי קריית ארבע הפגינו נגד דיין ב"שלה, מפני שהחליטו מאחרי גבו להקים ארבע התנחלויות חדשות.

משה דיין מביע את זעמו על עמיתו בממשלה בצורה אחרת. פעם בשבוע הוא נפגש עם אישיות ערבית בשטחים הכבד שים, בצורה הפרובוקטיבית ביותר. בכל פעם הוא משיג את מטרתו: גלים של תמיכה ומחאה, כשכל הארץ שואלת: "מה הוא עושה? למה הוא מתכוון?"

אגב שתיית תה. בשבוע שעבר עשה זאת בעזה, כאשר נפגש באופן הפיגנתי עם האיש הידוע כחומך הנלהב ב"י ותר של אש"ף ברצועה, חיידר עבדאל"שאפי. כאשר נשאל על כך בצאתו מן הפגישה, הפליט כמה מישפטים של זיל"זול תהומי על חברו בממשלה, באמרו שאין טעם שיהודי ישוחח עם יהודי על האוטונומיה אגב שתיית תה. צריכים לדיבר עם הערבים, כדי לשמוע מה על ליבם.

דיין ידע, כמובן, שבכך הוא חוזר כימ"עט מילה במילה על טעותו של אנדרו יאנג, שפוטר זה עתה תחת לחץ ישראלי, מפני שרצה לשמוע מה על ליבו של נציג אש"ף בניו יורק.

לא היה צורך לחשש הרבה כדי להבין למי התכוון דיין, בדברו על היהודים ה"שותים תה. זהו עיסוקם של השר יוסף

סגן ראש עירייה חזבון רג אש"ף

מקום, אך הלה רק חייד. הוא השיג את שלו יום לפני בואו של אנוור אל-סאדאת לחיפה, עמד דיין שוב במרכז החדשות.

יחסים מרחביים

רמאללה בווינגטון

ראש עיריית רמאללה

היה אורח הכבוד של

"הלובי הפלסטיני" החדש

בארצות הברית

יתכן כי ראש העיריית בגדה וברצועה לא יוכלו להשתתף בוועידות בארצות הברית, שאליהן הוזמנו, וביניהן ועידת הירחון הישראלי הציוני ניו אאוטלוק. אבל אחד מהם, כרים חלף מרמאללה, כבר נמצא בבירת ארצות הברית.

חלף היה הנואם המרכזי בוועידה אשר יוזמיה לא היו ציונים, אלא להיפך, ה"מקום לא נבחר במיקרה, היה זה מלון שורהס בווינגטון, שבו מתכנסת בכל שנה, בתודש מאי, "הוועדה האמריקאית" ישראלית לענייני ציבור". הגוף הקרוי בשפת העם "הלובי היהודי", במקום זה התכנסו 300 צירים, פלסטיניים שהם אזרחי ארצות הברית וקנדה, כדי להקים את "הלובי הפלסטיני", שייקרא "הוועידה הפלסטינית של צפון אמריקה".

"אנחנו גוף לתמיכה באש"ף", אמר מר"כ"הוועידה, עורך הדין הווינגטוני ג'ואד ג'ורג', אחרי תום הוועידה ה"ימיין: מרכז הוועידה, נציג אש"ף

בכווית.

מכוננת, שסיימה תקופה ארוכה של הכ"נות (העולם הזה 2189). לא חבר אש"ף. ראש העיר, חלף, שנוכחותו עוררה תשומת לב מיוחדת בקרב צעירי הוועידה, שרבים מהם הם צאצאי מהגרים שבאו לארצות הברית מ"רמאללה, דיבר במרירות על המדיניות ה"אמריקאית. מאז 1943 ועד עכשיו לא היה שינוי בעמדה האמריקאית כלפי ה"עניין הפלסטיני", אמר. "הם קברו את השלום בקמפ דייוויד, והם קברו את ה"שלום בבית הלבן, מפני שהם רצו להימ"לט מן המשולש של הבעייה הפלסטינית: העם, האדמה והמנהיגות".

כשנשאל חלף אם ייפגש עם פקידי משרד החוץ האמריקאי במהלך שהותו בת שישה השבועות בארצות הברית, אמר כי יסרב להיפגש. "הם צריכים לדפוק על הדלת הכונה - אש"ף. אני לא איפגש עימם".

אולם בתשובה לשאלותיהם החקרניות של העיתונאים האמריקאיים הנמרצים, הודיע חלף שהוא מוכן להכיר בישראל, "אם הישראלים יכירו בנכונותו הלא-מיות, אין לי כל התנגדות להכיר בישראל", אמר, אחרי שהצהיר, כי אינו חבר אש"ף.

השטחים

קומוניסטים עליך, אש"ף!

עיתון ערבי טען

כי הקומוניסטים עומדים

להתחרות בתומכי אש"ף.

"זהו שקר!" עונים אז

הפילוג החל ממאמר שפורסם בעיתון אל-קודס ("ירושלים") ביום השלישי לפני שבועיים. יש אומרים שלמעשה היה הפילוג שבועיים קודם לכן, במשך כל החודשים האחרונים. אחרים טוענים שלמאמר היתה כוונה אחת בלבד: לפלג, ושכוונה זו אמנם זכתה בהצלחה. מול כל אלה עומדים תומכי התנועה הקומוניסטית בגדה המערבית, האומרים: בתנאים הקיימים, לא היה ולא יהיה פילוג.

במאמר שפורסם עורך אל-קודס, מחמוד עבדאל-וולוף, צויין שבבחירות הקרובות של ראשי הערים בגדה, יופיעו פעילי התנועה הקומוניסטית כמתחרים למועמדים שהם תומכי אש"ף.

יומיים לאחר מכן פורסם בעיתון המת"רה, אל-פג'ר ("השחר"), מאמר של בא"שיר בגותי, מי שמוזנה כמנהיג קומ"ר ניסטי, ומי שהוזכר כמועמד לבחירות לראשות עיריית רמאללה, כמתחרהו של כרים חלף.

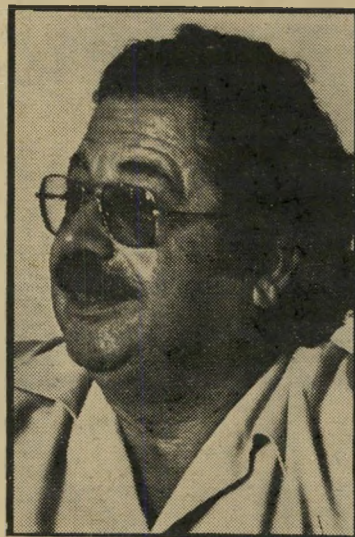
ברגותי העניק לכתבה באל-קודס את הכינוי "ידיעה מזויפת", וציין שהבחירות של ראשי הערים, "לא מעניינות אף אחד". בעיקבות דו-קרב מילולי זה הופיעו כתבות בעיתונות הערבית. באחת מהן הופיעה רשימה שמית, שפירטה מי הולך להתחרות במי, ולאזיה זרם קשורים המוע"מדים. על כל הכתבות היה קו ברור אחד: הקומוניסטים מעלים את נציגיהם לראשות העיריות, על רקע המגמה של צמרת אש"ף לזון ימינה, להתפשר עם המלך חוסיין ולהיכנס להידברות עם ממשלת ארה"ב.

אך כל אותם האישים שהוזכרו טוענים: "לא היה ולא נברא".

"אני מאשים!" ברגותי, עורך השבועון אל-טליעה ("החלוק") המוזהה עם הקו הקומוניסטי, נעצר על ידי המימשל הצבאי ב-1974, בטענה של פעילות עויינת. הוא ישב בבית הסוהר עד למישפט, וממנו יצא זכאי מחוסר הכחצת.

"מנסים לפלג את האנשים", מסביר ברגותי את פשר הכתבה באל-קודס. "אני מסתכל על זה כעל נסיון להחליש את ההתנגדות לתומכי אל-קודס ל"השתתף במה שקרוי אוטונומיה. האנשים האלה רוצים לתת לראשי הערים את ההרגשה שקמים נגדם, לזרוע אי-אמון הדדי". ברגותי מבקש לציין כי אינו "דובר התנועה הקומוניסטית", שהרי בש"תים המותזקים אסרה התאגדות מסוג שכוה. "אני תומך בקו הקומוניסטי".

ברגותי טוען כי הרעיון לכתובת האמר באל-קודס לא יצא ממערכת העיתון, אלא "מדרגים גבוהים יותר. אני לא רוצה לציין ברורות את מי אני מאשים. הכוונה היא לתת להרגשה, שהקומוניסטים מתכננים משהו נגד ראשי הערים. אלה הם דברים ידועים בעולם. ישראל לא המציאה את זה. זה קיים בכל המישטרים הקולוניאליסטיים והאימפריאליסטיים בהיסטוריה של העמים. ישראל, שירותי הביטחון והמימשל

ד"ר נתשה גם דיין

בורג, וחבריו השרים, חברי הוועדה ה"מנהלת את המשאיהמתן על האוטונומיה, שלא נפגשה אף עם ערבי אחד.

מישחק עדיין. עזה היא מקום רגיש במיוחד, כי המצרים מציעים להקים בה את הדגם הראשון של האוטונומיה, מתוך תיקווה שישראל תהיה שם גמישה יותר מאשר בגדה המערבית.

עזר וייצמן, האחראי על השטחים ה"מוחזקים, כמי שמופקד על הממשל ה"צבאי, מקיים יחסים הדוקים עם ראש עיריית עזה, רשד אל-שאווה, שהוא יריי בו של עבדאל-שאפי אל-שאווה משחק מישחק עדין בין וייצמן, המלך חוסיין ויאסר עראפאת. לפני כמה חודשים ביקר אצל עראפאת בבירות. ערב צאתו נת"קבל לשיחה על-ידי וייצמן, בלישכתו. ביקורו של דיין בעזה יכול היה להתפרש גם כתקיעת יתד במרכבת גיסרילשעבר.